

Byla C-92/24**Prašymas priimti prejudicinį sprendimą****Gavimo data:**

2024 m. sausio 24 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:*Corte di giustizia tributaria di secondo grado della Lombardia*
(Italija)**Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:**

2023 m. spalio 6 d.

Pareiškėja:*Banca Mediolanum SpA***Atsakovė:***Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale della Lombardia*

<...>	Nutartis		Nr. 1467/2023
<...>	Įregistruota	2023 m.	spalio 6 d.
<...>			

Corte di Giustizia Tributaria di secondo grado della LOMBARDIA Sezione 22
(LOMBARDIJOS regiono antrosios instancijos mokestinių bylų teismo 22-oji kolegija) <...>

[Teisėjų kolegijos sudėtis]

2023 m. rugsėjo 27 d. priėmė šią

NUTARTĮ

– dėl apeliacinio skundo <...>,

kurį pateikė*Banca Mediolanum S.p.a.* <...>**prieš**

Agenzia Entrate Direzione Regionale Lombardia

<...>

Apeliacinio skundo dalykas:

– *Commissione Tributaria Provinciale MILANO sez. 12* (MILANO provincijos mokesčių ginčų komisijos 12-oji kolegija) priimtas sprendimas <...>

Apmokestinimo aktas:

– ATSIŠAKYMAS GRAŽINTI 2014 m. IRAP (it. *imposta regionale sulle attività produttive*, regioninis gamybinės veiklos mokestis)

po diskusijų viešame posėdyje

FAKTINĖS IR TEISINĖS APLINKYBĖS

Corte di Giustizia di II grado della Lombardia,

– dėl skundo, kurį pareiškė *Banca Mediolanum* dėl *Commissione Tributaria Provinciale di Milano* (Milano provincijos mokesčių ginčų komisija) 12-osios kolegijos sprendimo <...>;

– <...>;

– kadangi keliamo klausimo dėl *Decreto legislativo 446/1997* (Įstatyminis dekretas Nr. 446/1997, toliau – Įstatyminis dekretas Nr. 446/1997) 6 straipsnio suderinamumo su Europos Sąjungos teise ir konkrečiai su Direktyva 2011/96/EB išsprendimas atrodo būtinas siekiant priimti sprendimą dėl prašymo dėl gražinimo, kurį pateikė mokesčių mokėtojas ir atmetė mokesčių administratorius;

– pagal SESV 267 straipsnį pateikia Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

PREJUDICINIS KLAUSIMAS DĖL

ĮSTATYMINIO DEKRETO NR. 446/1997 6 STRAIPSNIO 1 DALIES

SUDERINAMUMO SU [EUROPOS SAJUNGOS] TEISE

1. [EUROPOS SAJUNGOS] TEISĖS AKTAI DĖL DIVIDENDŲ, KURIUOS PATRONUOJAMOJI BENDROVĖ, VALSTYBĖS NARĖS REZIDENTĖ, IŠMOKA PATRONUOJANČIAJAI BENDROVEI, KURI YRA KITOS VALSTYBĖS NARĖS REZIDENTĖ, APMOKESTINIMO

2011 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyva 2011/96/ES dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms

bendrovėms (1990 m. liepos 23 d. Direktyvos 90/435/EEB nauja redakcija) ([toliau –] Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyva), siekiama pašalinti nepalankias sąlygas ir iškraipymus, su kuriais susiduria vienoje Europos Sąjungos valstybėje narėje reziduojančios patronuojančiosios bendrovės, gaunančios dividendus iš patronuojamųjų bendrovių, kurios yra kitų Europos Sąjungos valstybių narių rezidentės. Jos preambulėje nurodyta, kad jos tikslas yra „neapmokestinti dukterinių [patronuojamųjų] bendrovių patronuojančio[sio]ms bendrovėms mokamų dividendų ir kitų pelno paskirstymų mokesčiais, išskaičiuojamais prie šaltinio, bei panaikinti tokių pajamų dvigubą apmokestinimą patronuojančios[ios] bendrovės lygiu“, nes „tam, kad Sąjungoje būtų sukurtos analogiškos vidaus rinkai sąlygos ir kad būtų užtikrintas efektyvus tokios vidaus rinkos veikimas, <...> reikalinga grupuoti įvairių valstybių narių įmones“, todėl „[š]ių operacijų neturėtų apsunkinti apribojimai, kliūtys ar suvaržymai, atsirandantys, visų pirma, dėl valstybių narių mokesčių nuostatų“, taigi reikėtų numatyti „skirtingų valstybių narių įmonių grupavimui taikytinas konkurencijos požiūriu neutralias mokesčių taisykles, kad įmonės galėtų prisitaikyti prie vidaus rinkos reikalavimų, tarptautiniu lygiu padidėtų jų gamybiniai pajėgumai ir konkurencingumas“.

Siekiant šių tikslų, Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvos 4 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad „[k]ai patronuojanti [patronuojančioji] bendrovė ar jos nuolatinė buveinė dėl dukterinės patronuojančios[ios] bendrovės ryšių su savo dukterine [patronuojamąja] bendrove gauna paskirstytąjį pelną, išskyrus dukterinės [patronuojamosios] bendrovės likvidavimo atvejį, patronuojančios[ios] bendrovės valstybė narė“ „a) tokio pelno neapmokestina arba b) tokį pelną apmokestina, suteikdama patronuojančia[ja]i bendrovei <...> teisę atskaityti iš [mokėtino] mokesčio sumos tą bendrovių pelno mokesčio dalį, kurią nuo to pelno sumokėjo dukterinė [patronuojamoji] bendrovė“.

Be to, pagal to paties Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvos 4 straipsnio 3 dalį, „[k]iekviena valstybė narė pasilieka galimybę numatyti, kad visi privalomieji mokėjimai, susiję su turima kapitalo dalimi, ir visi nuostoliai, atsiradę dėl dukterinės [patronuojamosios] bendrovės pelno paskirstymo, negali būti išskaitomi iš patronuojančios[ios] bendrovės apmokestinamo pelno“, bet „[j]eigu tokiu atveju turimos kapitalo dalies valdymo sąnaudos yra nustatomos kaip pastovus dydis, nustatytoji suma negali būti didesnė nei 5 % dukterinės [patronuojamosios] bendrovės paskirstyto pelno“. Taigi pagal pastarąją nuostatą reikalaujama, kad kai valstybės narės pasinaudoja galimybe nustatyti neatskaitomas kapitalo dalių valdymo išlaidas pagal nustatytą pastovų tarifą, jos neatskaitytų šių išlaidų ir apmokestintų atitinkamą patronuojančiosios bendrovės gautų dividendų dalį, kuri sudarytų ne daugiau kaip 5 proc. atitinkamos [dividendų] sumos.

2. DIVIDENDŲ, KURIUOS KITOSE VALSTYBĖSE NARĖSE REZIDUOJANČIOS PATRONUOJAMOSIOS BENDROVĖS IŠMOKA ITALIJOJE REZIDUOJANČIOMS PATRONUOJANČIOSIOMS BENDROVĖMS, APMOKESTINIMO ITALIJOS REGIONINIU GAMYBINĖS VEIKLOS MOKESČIU (IRAP) TVARKA

Regioninis gamybinės veiklos mokestis (IRAP) reglamentuojamas 1997 m. gruodžio 15 d. *Decreto legislativo n. 446* (Įstatyminis dekretas Nr. 446). Pagal Įstatyminio dekreto Nr. 446 2 straipsnį IRAP apmokestinamas įprastas savarankiškai organizuojamos veiklos, susijusios su prekių gamyba ar prekyba jomis arba paslaugų teikimu, vykdymas, ir pagal šią nuostatą bendrovių bei subjektų vykdoma veikla bet kuriuo atveju yra apmokestinimo sąlyga.

Taigi pagal Įstatyminio dekreto Nr. 446 3 straipsnio a ir e punktus IRAP taip pat taikomas apmokestinamiesiems asmenims, nurodytiems Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvos I priedo A dalies, kurioje pateiktas „2 straipsnio a punkto i papunktyje nurodytų bendrovių sąrašas“, 1 punkte: tai yra „bendrovės, pagal Italijos įstatymus žinomos kaip „società per azioni“, „società in accomandita per azioni“, „società a responsabilità limitata“, „società cooperative“, „società di mutua assicurazione“, ir viešosios bei privačios įmonės, kurių [veikla visa] arba iš esmės yra komercinio pobūdžio“.

Įstatyminio dekreto Nr. 446 4 straipsnyje IRAP apmokestinamoji vertė apibrėžiama kaip „grynosios produkcijos vertė, gaunama iš regiono teritorijoje vykdomos veiklos“.

Įstatyminio dekreto Nr. 446 6 straipsnyje nustatyta, kad bankų ir kitų finansų tarpininkų atveju IRAP apmokestinamąją vertę sudaro toliau išvardytų pelno (nuostolio) ataskaitos eilučių suma:

- a) tarpininkavimo marža, sumažinta 50 proc. dividendų;
- b) 90 proc. funkciniam naudojimui skirto materialiojo ir nematerialiojo turto nusidėvėjimo sumos;
- c) 90 proc. kitų administracinių išlaidų sumos;

c bis) grynieji paskolų vertės koregavimai ir grąžinimai, apsiribojant tais, kurie priskiriami prie finansinėse ataskaitose nurodomų klientų kreditų.

Dėl to Italijoje reziduojantys bankai ir kiti finansų tarpininkai, kurie pagal Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvą laikomi patronuojančiosiomis bendrovėmis, privalo užtikrinti, kad 50 proc. kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse reziduojančių bendrovių, kurios laikomos patronuojamosiomis bendrovėmis, paskirstytų dividendų sumos būtų įskaičiuojama nustatant jų IRAP apmokestinamąją vertę, kai tokie dividendai įtraukiami į jų pelno (nuostolio) ataskaitoje nurodomą tarpininkavimo maržą.

Pagal Įstatyminio dekreto Nr. 446 16 straipsnio 1 *bis* ir 3 dalis bankams ir kitiems finansų tarpininkams taikomas 4,65 % IRAP tarifas ir regionai turi teisę keisti šį tarifą ne daugiau kaip 0,92 procentinio punkto.

Bankai ir kiti finansų tarpininkai, kurie pagal Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvą laikomi patronuojančiosiomis bendrovėmis ir kurie į IRAP apmokestinamąją vertę įtraukia 50 % kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse reziduojančių patronuojamųjų bendrovių paskirstytų dividendų, neturi teisės iš mokėtino IRAP atskaityti rezidavimo valstybėje narėje šių patronuojamųjų bendrovių sumokėtos pelno mokesčio dalies, susijusios su pirmiau minėtu pelnu.

Taigi Italijoje reziduojantys bankai ir kitos finansų įstaigos, kurie pagal Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvą laikomi patronuojančiosiomis bendrovėmis, IRAP apmokestina 50 proc. jų iš kitose valstybėse narėse reziduojančių patronuojamųjų bendrovių, atitinkančių Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvos reikalavimus, gaunamų dividendų sumos.

3. PAGRINDINĖ BYLA

2014 mokestiniais metais bendrovei *BANCA MEDIOLANUM S.p.A.* (toliau – *BANCA MEDIOLANUM*) priklausė toliau išvardytų bendrovių, kurios buvo įsteigtos viena iš Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvos A priede numatytų formų, mokesčių tikslais rezidavo Airijoje, Liuksemburge ir Ispanijoje, bet pagal sutartį dėl apmokestinimo su trečiąja valstybe nebuvo laikomos reziduojančiomis už Sąjungos ribų ir, netaikant atleidimo nuo mokesčio schemų, buvo apmokestinamos vienu iš Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvos B priede nurodytų mokesčių, kapitalo dalys:

- a) 51 % bendrovės *Mediolanum International Funds Ltd*, Airijos rezidentės mokesčių tikslais, kapitalo;
- b) 51 proc. bendrovės *Mediolanum Asset Management Ltd*, Airijos rezidentės mokesčių tikslais, kapitalo;
- c) 99,996 proc. bendrovės *Gamax Management AG*, Liuksemburgo rezidentės mokesčių tikslais, kapitalo;
- d) 100 proc. bendrovės *Banco Mediolanum S.A.*, Ispanijos rezidentės mokesčių tikslais, kapitalo.

BANCA MEDIOLANUM iš pirmiau minėtų patronuojamųjų bendrovių gavo dividendų, kurių bendra suma 231 912 007,51 EUR, konkrečiai:

- a) 164 820 000,00 EUR sumą iš *Mediolanum International Funds Ltd*;
- b) 10 710 000,00 EUR sumą iš *Mediolanum Asset Management Ltd*;

- c) 6 382 007,51 EUR sumą iš *Gamax Management AG*;
- d) 50 000 000,00 EUR sumą iš *Banco Mediolanum S.A.*

Patronuojamosios bendrovės, kurių pagrindinė apmokestinimo vieta yra atitinkamai Airijoje, Liuksemburge ir Ispanijoje ir kurios ten apmokestinamos pelno mokesčiu, neatskaitė jokio mokesčio už BANCA MEDIOLANUM išmokėtus dividendus, nes buvo tenkinamos visos Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvos 2 straipsnyje numatytos sąlygos, pagal kurias mokesčiais, išskaičiuojamais prie šaltinio, neapmokestinami dividendai, išmokėti „dukterinės [patronuojamosios] bendrovės“, kuri „i) yra vienos iš I priedo A dalyje išvardytų formų; ii) pagal valstybės narės mokesčių įstatymus mokesčių tikslais yra laikoma tos valstybės narės rezidente, ir pagal su trečiaja valstybe sudarytą dvigubo apmokestinimo išvengimo susitarimą mokesčių tikslais nėra laikoma ne Sąjungos rezidente; iii) be to, jai nustatyta prievolė mokėti vieną I priedo B dalyje išvardytų mokesčių be galimybės pasirinkti arba būti atleistai, arba kurį nors kitą mokesčių, kuris pakeistų bet kurį iš tų mokesčių“, „patronuojančiajai bendrovei“, kuri pagal tos pačios direktyvos 3 straipsnį „atitinka 2 straipsnyje nustatytas sąlygas ir turi ne mažesnę kaip 10 % kitoje valstybėje narėje esančios bendrovės, atitinkančios tas pačias sąlygas, kapitalo dalį“.

BANCA MEDIOLANUM 2014 mokesčiais metais šių bendrovių gautus dividendus apskaitė įtraukdama į pelno (nuostolio) ataskaitos eilutę „dividendai ir panašios pajamos“, įtrauktą į tarpininkavimo maržą.

Taigi BANCA MEDIOLANUM šiuos dividendus įtraukė apskaičiuodama 2014 m. mokesčio laikotarpio IRES (it. *imposta sul reddito delle società*, įmonių pelno mokestis) apmokestinamąją vertę, neviršydama 5 proc. jų sumos, kaip numatyta TUIR (it. *Testo unico delle imposte sui redditi*, Pajamų mokesčių suvestinis tekstas) 89 straipsnį.

BANCA MEDIOLANUM laikytina finansų tarpininke, kaip tai suprantama pagal Įstatyminio dekreto Nr. 446 6 straipsnį. Todėl ši bendrovė, pateikdama IRAP deklaraciją už 2014 mokesčius metus, pagal Įstatyminio dekreto Nr. 446 6 straipsnį 50 proc. minėtų dividendų sumos, t. y. 115 956 003,76 EUR sumą, taip pat įtraukė į šio mokesčio apmokestinamąją vertę.

Galiausiai BANCA MEDIOLANUM toje pačioje deklaracijoje apskaičiavo mokėtiną IRAP, taip apskaičiuotai 10 392 278,00 EUR apmokestinamajai vertei taikydama 5,57 proc. tarifą, ir, kadangi ankstesnėje deklaracijoje buvo nurodžiusi sukauptą 5 712 250,00 EUR IRAP perviršį bei 2004 mokesčiais metais avansu sumokėjusi bendrą 9 451 969,00 EUR sumą, nurodė IRAP perviršį, lygų 4 771 941,00 EUR.

2019 m. birželio 4 d. BANCA MEDIOLANUM pateikė *Direzione Regionale della Lombardia dell’Agenzia delle Entrate* (Mokesčių inspekcijos Lombardijos regiono direktoratas) (toliau – mokesčių administratorius) prašymą sugrąžinti per

didelę IRAP sumą, sumokėtą dėl to, kad šį mokestį ji buvo pritaikiusi 50 proc. dividendų, gautų iš bendrovių *Mediolanum International Funds Ltd*, *Mediolanum Asset Management Ltd*, *Gamax Management AG* ir *Banco Mediolanum S.A.*, manydama, kad Įstatyminio dekreto Nr. 446 6 straipsnio 1 dalis, kiek joje reikalaujama, kad 50 proc. jų sumos būtų apmokestinta IRAP, prieštarauja Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvos 4 straipsniui, pagal kuri draudžiama apmokestinti patronuojamųjų bendrovių patronuojančiosioms bendrovėms paskirstytą dividendų dalį, kuri būtų didesnė nei 5 proc. jų sumos.

2020 m. spalio 16 d. mokesčių administratorius pranešė BANCA MEDIOLANUM apie sprendimą atmesti šio banko pateiktą prašymą grąžinti mokestį.

Konkrečiai kalbant, šio sprendimo motyvuose mokesčių administratorius teigė, kad Įstatyminio dekreto Nr. 446 6 straipsnis tiek, kiek juo Italijoje reziduojantys finansų tarpininkai, kurie pagal Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvą mokesčių tikslais laikomi patronuojančiosiomis bendrovėmis, taip pat įpareigojami IRAP apmokestinti 50 % dividendų, išmokėtų kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse reziduojančių bendrovių, kurios pagal šią direktyvą laikomos patronuojamosiomis bendrovėmis, neprieštarauja šios direktyvos 4 straipsniui, nes ši nuostata taikoma ne IRAP, o tik pajamų mokesčiams.

Dėl minėto sprendimo atmesti prašymą su skundu, apie kurį pranešta 2020 m. gruodžio 15 d., BANCA MEDIOLANUM kreipėsi į *Corte di Giustizia Tributaria di primo Grado di Milano* (Milano pirmosios instancijos mokestinių bylų teismas), ginčydama jo teisėtumą ir pagrįstumą ir prašydama šio teismo nurodyti mokesčių administratoriui grąžinti nurodytą mokestį.

Savo sprendimu <...> *Corte di Giustizia Tributaria di primo Grado di Milano* atmetė šį skundą, teigdamas, kad Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvos 4 straipsnyje įtvirtintas draudimas netaikomas IRAP.

2023 m. sausio 31 d. pateiktu apeliaciniu skundu BANCA MEDIOLANUM kreipėsi dėl minėto *Corte di Giustizia Tributaria di primo Grado di Milano* sprendimo į prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantį teismą, prašydama jį pakeisti ir atitinkamai įpareigoti mokesčių administratorių grąžinti sumokėtą per didelę IRAP sumą, kaip buvo nurodyta pradiniam prašyme.

4. PREJUDICINIS KLAUSIMAS

Šiomis aplinkybėmis pažymėtina, kad pagal nacionalinę teisę atsakymas į klausimą, ar finansų tarpininkų, kurie pagal Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvą laikytini patronuojančiosiomis bendrovėmis, 50 proc. gaunamų dividendų, kuriuos sumoka kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse reziduojančios bendrovės, pagal šią direktyvą laikytinos patronuojamosiomis bendrovėmis, turi būti apmokestinami IRAP pagal Įstatyminio dekreto Nr. 446/1997 6 straipsnio 1 dalį, priklauso nuo atsakymo į prejudicinį klausimą, ar

50 % tokių dividendų apmokestinimas IRAP yra suderinamas su Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvos 4 straipsniu. Remiantis pirmiau aprašytais [Europos Sąjungos] teisės aktais, reikia konstatuoti, kad draudimas apmokestinti daugiau nei 5 proc. vienoje valstybėje narėje reziduojančios patronuojančiosios bendrovės gautų kitoje valstybėje narėje reziduojančios patronuojamosios bendrovės paskirstytų dividendų sumos Italijoje gali būti taikomas ir IRAP atveju.

Vis dėlto jei taip būtų, Įstatyminio dekreto Nr. 446 6 straipsnio 1 dalis būtų nesuderinama su taip apibrėžtu draudimu tiek, kiek pagal ją bankai ir kiti finansų tarpininkai, kurie pagal Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvą laikomi patronuojančiosiomis bendrovėmis, moka IRAP nuo 50 % dividendų, gautų iš kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse reziduojančių bendrovių, kurios pagal šią direktyvą laikomos patronuojamosiomis bendrovėmis, nes Italija neužtikrina pirmosioms bendrovėms teisės iš mokėtino IRAP atskaityti antrųjų bendrovių sumokėtos pelno mokesčio dalies, susijusios su minėtais dividendais.

Šiuo klausimu svarbu pažymėti, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – ESTT) 2017 m. gegužės 17 d. sprendimuose byloje C-365/16 (*AFEP / Ministre des Finances et des Comptes publics*) ir byloje C-68/15 (*X / Ministerraad*) išaiškino, kad pagal Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvos 4 straipsnį ES valstybėms narėms draudžiama bet kokia forma, taigi ne tik pelno mokesčiu, apmokestinti patronuojančiųjų bendrovių dividendus, kuriuos joms paskirsto jų patronuojamosios bendrovės, viršijant 5 proc. jų sumos.

Kalbant konkrečiau, byloje C-365/16 Prancūzijos *Conseil d'État* (Valstybės Taryba) pateikė Teisingumo Teismui klausimą, ar su šio Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvos 4 straipsnio 1 ir 3 dalių nuostatomis suderinamas Prancūzijos bendrojo mokesčių kodekso 235ter ZCA straipsnis, kiek juo patronuojančiosios bendrovės įpareigojamos ne tik apmokestinti pelno mokesčiu 5 % jų gautamų dividendų dėl to, kad negalima atskaityti nustatytų pastovaus dydžio kapitalo dalių valdymo sąnaudų, bet ir pareigą juos apmokestinti papildomu 3 % mokesčiu, kai jie perskirstomi pirmosios bendrovės nariams. Atsakydamas į minėtą klausimą, Teisingumo Teismas nurodė, kad „kadangi Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyva pagal jos 3 konstatuojamąją dalį siekiama panaikinti patronuojamosios bendrovės paskirstomo pelno patronuojančiajai bendrovei dvigubą apmokestinimą patronuojančiosios bendrovės lygiu, patronuojančiosios bendrovės valstybės narės šio pelno apmokestinimas šios bendrovės lygiu, kai ji perskirto šį pelną, kai dėl to apmokestinama daugiau nei šios direktyvos 4 straipsnio 3 dalyje numatyti 5 % minėto pelno, lemtų šiai direktyvai prieštaraujantį dvigubą apmokestinimą minėtos bendrovės lygiu“, nusprendė kad šis Prancūzijos mokesčių teisės aktas nesuderinamas su Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvos 4 straipsniu. Iš tikrųjų pastarojoje nuostatoje „<...> draudžiama patronuojančiosios bendrovės valstybės narės numatyta mokesčių priemonė, kokia nagrinėjama pagrindinėje byloje, pagal kurią renkamas mokeskis patronuojančiajai bendrovei paskirstant dividendus, įskaitant šios bendrovės gautus dividendus iš patronuojamųjų bendrovių nerezidenčių“, nes „Patronuojančiųjų ir

patronuojamųjų bendrovių direktyvos 4 straipsnio 1 dalies a punkto taikymas nepriklauso nuo konkretaus mokesčio“, numatant, kad „patronuojančiosios bendrovės valstybė narė neapmokestina patronuojamosios bendrovės nerezidentės paskirstyto pelno“ ir ja „siekiama išvengti to, kad valstybės narės priimtų mokesčių priemones, dėl kurių toks pelnas būtų du kartus apmokestintas patronuojančiosios bendrovės lygiu“, todėl „šiomis aplinkybėmis nesvarbu, ar nacionalinė mokesčių priemonė yra laikoma pelno mokesčiu, ar ne“. Be to, byloje C-68/15 Belgijos Konstitucinis Teismas pateikė Teisingumo Teismui klausimą, ar su Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvos 4 straipsnio 1 ir 3 dalimi suderinamas Belgijos mokesčių kodekso 15 skyrius, pagal kurį patronuojančiosios bendrovės įpareigojamos ne tik apmokestinti pelno mokesčiu 5 % dividendų, kuriuos jos gauna dėl to, kad negalima atskaityti nustatyto pastovaus dydžio kapitalo dalių valdymo sąnaudų, bet ir pareigą juos apmokestinti 5,15 % *fairness tax* tuo metu, kai jie perskirstomi patronuojančiosios bendrovės dalyviams, jeigu šiuos dividendus sudaro pelnas, kuris nebuvo įtrauktas į jos mokesčio bazę. Atsakydamas į minėtą klausimą, Teisingumo Teismas nusprendė, kad „Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvos 4 straipsnio 1 dalies a punktas kartu su šio straipsnio 3 dalimi turi būti aiškinamas taip, kad šia nuostata draudžiami nacionalinės mokesčių teisės aktai, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, jeigu šie teisės aktai tuo atveju, kai pelną, kurį patronuojančioji bendrovė gavo iš savo patronuojamosios bendrovės, patronuojančioji bendrovė paskirstė vėliau nei tais metais, kai jį gavo, lemia šio pelno apmokestinimą, kuris viršija minėtoje nuostatoje numatytą 5 % ribą“.

[Pirmesniame punkte paminėtų Teisingumo Teismo sprendimų ištraukų pakartojimas].

Taigi Teisingumo Teismas mano, kad Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvos 4 straipsnyje ES valstybėms narėms yra nustatytas draudimas bet kokia forma apmokestinti patronuojančiųjų bendrovių dividendus, kuriuos joms paskirsto patronuojamosios bendrovės, viršijant 5 procentus jų sumos, ne tik juos gaunant, bet ir vėliau juos paskirstant patronuojančiosios bendrovės akcininkams.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Įstatyminio dekreto Nr. 446 6 straipsnyje tiek, kiek juo Italijoje reziduojantiems bankams ir kitiems finansų tarpininkams, kurie pagal Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvą laikomi patronuojančiosiomis bendrovėmis, nustatyta pareiga apmokestinti IRAP 50 % dividendų, kuriuos jie gauna iš kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse reziduojančių bendrovių, pagal šią direktyvą laikytinų patronuojamosiomis bendrovėmis, gali būti nesuderinama su Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvos 4 straipsnyje įtvirtintu draudimu apmokestinti daugiau nei 5 proc. pelno, kurį vienoje valstybėje narėje reziduojančios patronuojančiosios bendrovės gavo iš kitose valstybėse narėse reziduojančių patronuojamųjų bendrovių, sumos, kaip išaiškinta 2017 m. gegužės 17 d. Teisingumo Teismo sprendimuose bylose C-365/16 ir C-68/15. Iš tikrųjų tokios pareigos nustatymas

„lemia šio pelno apmokestinimą, kuris viršija minėtoje nuostatoje numatytą 5 % ribą“.

Atsakymas į šį klausimą neabejotinai svarbus ir lemiamas siekiant priimti sprendimą šioje byloje, nes jei būtų nustatyta, kad 1997 m. gruodžio 15 d. Įstatyminio dekreto Nr. 446 6 straipsnio 1 dalis yra nesuderinama su minėtomis 2011 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyvos 2011/96/ES nuostatomis tiek, kiek pagal ją Italijoje reziduojantiems finansų tarpininkams, kurie pagal Patronuojančiųjų ir patronuojamųjų bendrovių direktyvą laikomi patronuojančiosiomis bendrovėmis, leidžiama IRAP apmokestinti 50 proc. dividendų, kuriuos paskirsto kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse reziduojančios bendrovės, pagal šią direktyvą laikomos patronuojamosiomis bendrovėmis, sprendimas atsisakyti grąžinti mokestį ir apeliacine tvarka skundžiamas teismo sprendimas būtų neteisėti, o šioje byloje pateiktas prašymas grąžinti sumokėtą mokestį būtų pagrįstas, nes BANCA MEDIOLANUM prašė grąžinti per didelę IRAP sumą, sumokėtą dėl 50 % dividendų, kuriuos ši bendrovė gavo iš savo patronuojamųjų bendrovių, įsteigtų Airijoje, Liuksemburge ir Ispanijoje, įtraukimo į apmokestinamąją vertę, o mokesčių administratorius pirmuoju sprendimu atmetė šį prašymą.

Galiausiai *Corte di giustizia tributaria di secondo grado della Lombardia*, remdamasis SESV 267 straipsniu, pateikia tokį prejudicinį klausimą:

Ar Įstatyminio dekreto Nr. 446/1997 6 straipsnio 1 dalyje nustatytas Italijos Respublikos reikalavimas apmokestinti IRAP mokesčiu 50 proc. dividendų, kuriuos gauna Italijoje reziduojantys finansų tarpininkai, pagal 2011 m. lapkričio 30 d. Tarybos direktyvą 2011/96/ES laikytini patronuojančiosiomis bendrovėmis, o paskirsto kitose Europos Sąjungos valstybėse narėse reziduojančios bendrovės, pagal šią direktyvą laikytinos patronuojamosiomis bendrovėmis, neleidžiant pirmosioms iš jų mokamos IRAP pelno mokesčio dalies atskaityti antrųjų sumokėtos pelno mokesčio dalies, susijusios su tokiu pelnu, neprieštarauja draudimui apmokestinti pelno, kurį patronuojančiosios bendrovės, reziduojančios vienoje ES valstybėje narėje, gavo iš patronuojamųjų bendrovių, reziduojančių kitose ES valstybėse narėse, dalį, kuri būtų didesnė nei 5 % atitinkamos sumos, nustatytos minėtos direktyvos 4 straipsnyje?

Atsižvelgdamas į pirmiau nurodytus motyvus,

<...> [Procesinės nuostatos]

<...> 2023 m. rugsėjo 27 d.

<...> [Teisėjų kolegijos sudėtis]